

Království duševních okovů

Krleš

Svírají království své duchem okovů
plíží se v přítmí a plísni čpí
válí se v nánosech vlastních výkalů
házejí sírou po lhářích co spí
Sráží ustrašené jhem páky svědomí
upírají jim nárok svůj názor mít
Jak stádo ženou křížem, prý lásku hlásají
pak pálí žárem svůj stín
Drápy zatnou ruce špinavý
kážou lásku z huby krvavý

Blábolící stařík nařizuje půst
od lidských hříchů, to neví, že jen tím
přináší žízeň do vyprahlých úst
odtržen kráse za klášterní zdí
Vráží abstraktní klíny hráčům do zubů
oblékají tu ránu do krásných snů
Kráčí, cestu jim dláždí kámen zlomených
věřících stínu duší
Drápy zatnou ruce špinavý
kážou lásku z huby krvavý